

Balada livezii cu meri

Nicu Hăloiu

Balada livezii cu meri

Trecem grăbiți pe lângă meri,
Cândva frumoși și roditori,
De-abia le dăm câte-o privire,
Azi printre ei mai zboară ciori,
Ca niște cruci în cimitiire,
Par merii roditori de ieri!

Le atârna pe ramuri rodul
În toamne multe și bogate
Și-au fost așa până mai ieri,
S-au dus livezile de meri
Azi, printre crengile uscate
Doar vântul trece, cu prohodul!

Azi par schelete descărnate
Frumoșii meri de altădată,
Și îi vedem uscați, cum pier,
Merii din livada moartă,
Cu crengile-ntinse spre cer
Ca niște rugăciuni uscate!

Nimic din ce-a fost n-a rămas,
Cândva, ne hrăneau pe toți
Roadele-acestui pământ,
Dar noi, am dat țara la hoți,
Nimic în noi nu mai e sfânt
Iar țara moare, pas cu pas!

Trecem grăbiți pe lângă ea
Cea care-a fost până mai ieri
Frumoasa livadă cu meri,
Iar rugilor ei îi va răspunde
Doar iarna care-o va ascunde
Sub un giulgiu alb, de nea!